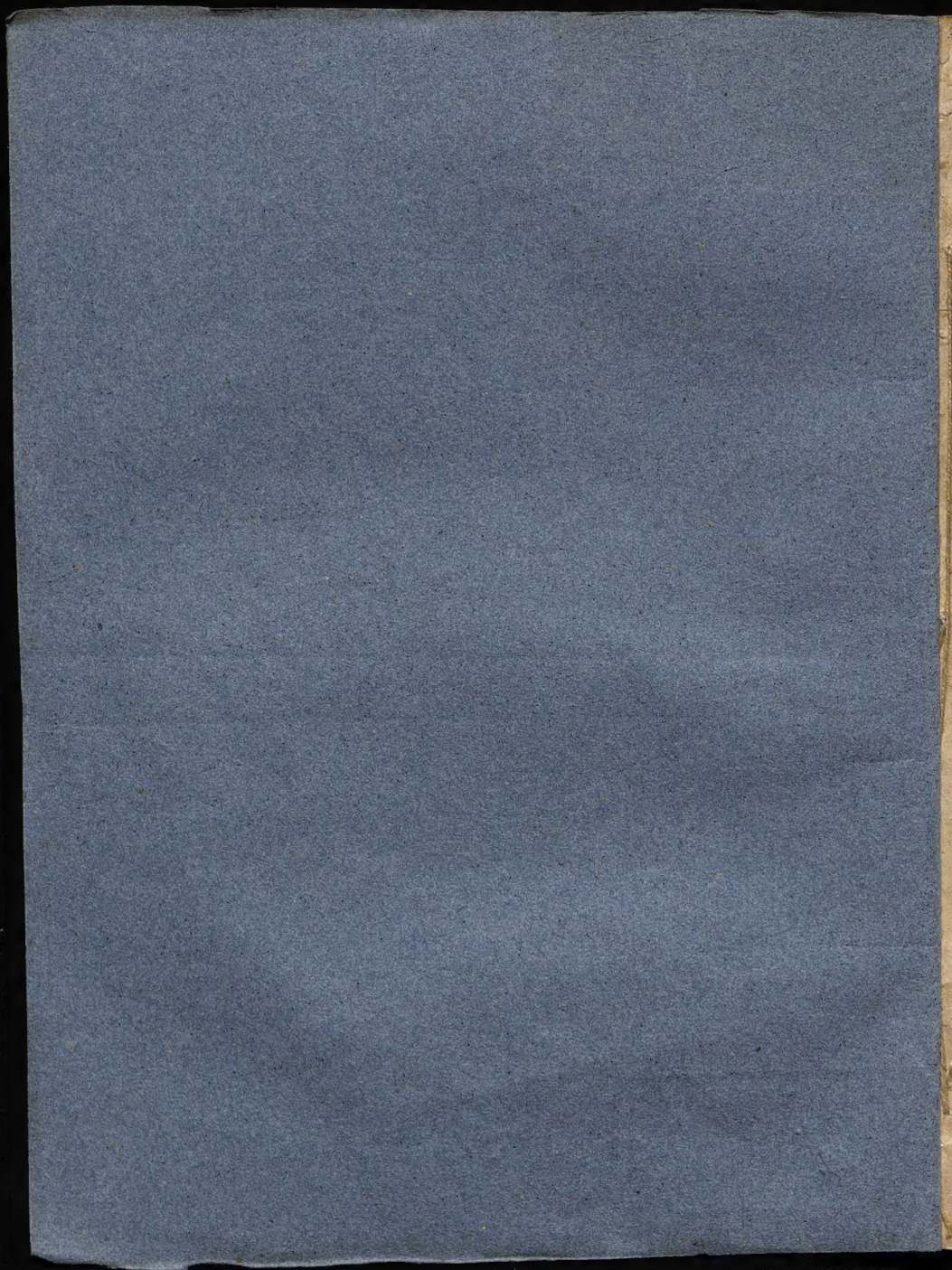

№ 598.

EPÆNETICA GRATVLATIO,

Admod: Rendo ac Magnifico Domino,
D. IACOBO NAYMANOWIC.
Philosophiæ & I. V. Doct.

Archidiacono Pileceñ &c. &c. Almæ Aca-
demiæ Cracou. Generali RECTORI.

Canonico Eccl: Cath: Crac.

Die 3. Non. Aug. Anni M. DC. XXV. felicibus
auspicijs inaugurato.

Observantiæ officio

à

M. ALBERTO ZALESKI,
conscripta & dicata.

CRACOVIAE,

Typis Matthiæ Andreouienfis.

17488I

Amphitryoniade conflatas ere columnas,
 Et positas tandem littore in Hesperio:
 Obsita barbarie emiretur prisca vetustas;
 Decisas quercus vel super astra vehat.
 Nil hæ præ rutilû quæ fert Academia signis:
 Nil scissis ramis ardua quercus habet.
 His, & subnixus cedit caduceus alir:
 Consistuntque imo Gnosa tela loco.
 Regia sceptrâ autem decus immortale merentur,
 Et sublime poti culmen adire valent.
 Symbola dum præstant magnæ virtutis & artû
 Gloria quæ vere maxima semper inest.
 Quantus honas Regno sit ab hoc synthemate, discè
 Sceptrorumque ingens, sarmata, nosce decus.
 Conijce quo sue animos, mentem quam, pectora demum
 Isthoc sic amplum, qualia, poscat opus.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ.

ARCITE, qui, vastum Vates percurritis æquor,
Queis facile impregnata, volât Aquilone secundo
Carbasa, felicemq; Tethys fert abiete Tiphyn:
Si fors defuerit nobis Adriatica pinus,

Oceano laudum quæ sic innare profundo,
Inque decus verum plenis excurrere velis
Possit: vt illustris factorum gloria digna est
Amplorum, celebrisq; meretur fama IACOBI
NAIMANOVICII: primis sapientia ab vlnis,
Virtus & inter Palladias quem nutriit artes:
Atque inter decora euexit præcella virorum.
Haud ea corde mihi mens spesq; accenditur ista;
Vt credam, passu facili me posse volentem
Ingentem laudum solidarum euoluere aceruum;
Ingenii vires solidas qui pondere vincit.
Hoc satius duco; si, non grauiore cothurno
Ast animi cultu grauidi conamine quicquam
Attulero; licet exigui sit muneris instar:
Vt saltem promptam designet tessera mentem
Mnemosynonque ferat studiij. Fuit iste virorum
Amplorum Genius, quos, vel natura benigna;
Vel placidus meliore oculo suspexit Apollo:
Cælica Palladio aut sapientia textit honore;
Vt magis amplecti mallent munuscula dantis,
Exigui quamuis pretii ac sine pondere molis:
Ast animi integritate & pura condita mente.
Sic ebur antiqui dentis fuit esto nitescens
Collibus Herculeis aduectum, sæpè recessit

A pretio, veniensque ex Indo littore concha
Amisit pretium, paruo autem gratia maior
Accessit dono: quia mens preponderat illud
Pura satis: quæ fuso etiam fit purior auro.
Numina magna Deum, magnis ea corda dederunt
Ingeniis, studiumque simul sua facta sequendi.
Sapè quibus placuit modico sibi thure litari;
Siue molæ exilis profuso ex corde pugillo:
Quam si quis pingues flammanti incenderet aras
Teda, hecatombis opprimeretque altaria opimis.
Munera Thuscus eques tenuem est complexus auenam:
Alma Ceresque libens dilexit spicca serpa.
Paruula fortè cui possint ea dona videri:
Sed pietas & amor feruens hæc maxima fecit.
Imò etiam meminisse libens nonnulla virorum
Nomina, queis inter titubantes pondere meas
Fœcundas, varioque dapum libamine plenas,
Arteque constructas scitâ; Cereale saporis
Plus visum est habuisse epulum, paterasque repletas
Donis Lenæi grandæui, auroque rigentes,
Nuper conspexi vrceolo celsisse figulno.
Inde meam subiit talis sententia mentem:
Es qui gemma nitens doctorum IACOB E virorum
Et decus eximium, istiusque ingens honor urbis:
Qui nunquam simplex etiam contemnere suesti
Ingenium: suscepturum Te fronte serena
Quicquid dat candens pietas, vultuque benigno
Inter Idumææ felicia munera Palmæ,
Pieriasque inter Lauros, haud splendida dona
Accepturum hederæ, siue ima parte corymbi
Spontè assurgens, præcelso Heliconis in horto.

E I I A I N O Z.

L Atonæ stirps grata nimis, cui cuncta pateſcunt
Pectora terrigenum, cui ſuetum promere voce
Fatidicâ, quibus inirijs, quo, culmina, poſſit
Ardua quæ celsæ virtutis tangere curſu.
Lumine peruoluens terras vrbeſquæ patentem,
Sex credo luſtris hunc præcurrentibus annum
Diſpiciens propius, fortunâ adſpexerat illam,
Vitrea Vandaleis quam protulit Iſtula lymphis,
Iſtula Lechiados Rex inter ſceptriſer amnes.
Singula contuitusque fuit dum mente ſagaci:
En teneris olim puerum conſpexerat annis,
Vix tum luſtrum duo primæuo in flore gerentem.
In cuius defixa tenens ſua lumina vultu;
Hæc ſecum. Spes magna ſubit mihi pectora complens,
Indolis, ingenij, Virtutis, frontis amæna
Index eſt ſpecies, multum olim hic proderit orbi
Sarmatiæ, poterit clarum volitare per orbem
Nominis Illuſtris fama. Nec multa moratus
Aerias ſubito veniens Heliconis ad oras

Cuncta q; præteriens tunc, percunctantibus ex se,
Musis illius iuga celsa colentibus ora;
Rumoremq; bonum cupida expectantibus aure,
Vocibus optatis sic om̃a resoluit amica.
Musæ noster amor, laus nostræ, & magna voluptas
Est populosa viris Arctòd clari sub astro
Urbs satis ampla situ, celso contamina monti,
Arce super multum affabrè decora, Vaucii:
Templa nitore suo stellatum imitantia cælum
Multa ferens, necnon adytis insignia gestans
Plurima, Diuorumq; ornata frequente sepulchro:
Quæ mage Craciadæ eximij veneramur, & vltro
Diuitibus cumulant opulenti altaria donis.
Planta vetus Regum simul hac viget orbe, Minerva
Arte valens solida, ac antiquo more coruscans
Emicat ante alias flore herbescente iuuent.e.
Hac iuuenem vidi, quem frons elamabat aperta,
Ore decor nituit laudari dignus in ipso,
Palladiusq; pudor regnavit in ore sereno:
Iudice me; poterit rectè fastigiare rerum
Carpere summa, virum matum ubi fecerit ætas,
Dignus cui fauceas & turba nouena sororum
Grata cohors nobis: nullumq; grauata laborem,
Sic formes; studio ne fortè pepercere vlli,
Quo iuuenem reddas ad maxima cuncta gerenda

Aptum,

Aptum, nirentemq; ad quælibet ardua promptè.
Talia Castalides sponte audiùere libentes
Dicta Ducis proprij, quem Delphica Regia prompto
Obsequio demissa genu venenatur amatque.
Præcellensque alias miro candoris honore:
Poplite submisso sese inclinavit, Somne,
Calliope studiumq; saum, studiumq; sororum
Exposuit promptum. Est, inquit, mens omnibus una
Ornandi iuuenis cupiens. Ac non mora cunctæ
Se dicto citius grato accinxere labori
Quo iuuenem dextrè forment. Aestate virenti
Qualis apum chorus haud segnis benè culta volatu
Fugera peruolitans stridulo, lustransq; vireta,
Floribus auricomis referentia sydem cæli;
Sollicitè inquirat dulcorem: ubi cuncta regustat
Munera, fertilibus quævis Flora superbit in hortis.
Si thyma nectareo videat gemmantia rore;
Mox pernicibus huc plaudens adnauigat alis,
Ac pleno ore legit succum, quo oneratus abundè
Grex in apum sedulus redeundo cerea statim
Tecta implet mellis liquidi sexangulæ donis.
Sic Heliconiades animo bona vota fouentes,
Ætas adhuc primæua tibi vernahat, in omnem
Dese effuderunt curam: studioq; iuuandi
Præcidendo moras vigili incubuere labori:

Si labor

Si labor in dignis versatur mentibus, ipso
Instinctu naturæ ad digna gerenda creatis,
Ut metiore tuam complerent dogmate mentem;
Alite felici qui posses optima quæquæ
Sectari, solidisq; insistere suescere plantis
Virtuti, quæ sola viget, palmisq; fouere
Ambabus rectum, vitijque resistere tetris.
Commodius tandem quo possis noscere cuncta
Queis splendor virtutis inest, queis tristis adhaesit
Rubigo vitij: mox facta Lutetia menti
Obuia Gallorum Vrbs, veteri sic nomine dicta,
Onigena arte valens; statio gratissima magnis
Ingeniis: hinc se celeberrima fama per orbem
Diffundens, hac fert solium fixisse Mineruam.
Ingentes super exedras pro more recepto,
Docta caterua virum sapientia dogmata fundit:
Seu cupias varias rerum pernoscere causas:
Seu nodos æqui malis perdiscere Iuris:
Aut libet ætherias in puluere scribere formas
Euclidis; Stagiræ aut sinuosos mille recessus
Abstrusosque anfractus ames: ibi pectus anbellum
Pascere, Sincensam valeas extinguere flammam.
Cura subit Musis illuc te ducere: Tuquæ
Illarum ductum Genio inclinante sequatur,
Mox iter accelerans faustum patriasque relinquens

Sedes

Sedes, hæc percepta libens fida aure bibebas,
Pieridum quamuis monitus vix indigus esses.
Parrisios veniens consortia despice cautus
Pruorum à rectis, priuos magis acre chelidro
Deuita; improbitatis enim sunt plurima damna.
Insanum Cypriæ castrum, & tentoria Iachi.
Stagnantis grauius pateris multa quæ dyota
Neglige, faci hominum madidas trahere noctes
Hesternum quæ merum redolere hæc maxima sit laus:
Diuina illius nunquam sapientia pectus
Imbribus irrorat iustis, cui talia cordi.
Neu sine desidia frangi tua pectore inani:
Aut ea secleris quæ declinanda monebit
Corporis arce grauem versans ratio indaga clauum.
Sed quid opus fuit his. Spontè ipsa arbuscula felix,
Ceusese attollit felici consista in aruo,
Spontè comas quæ ferens letas, frondesque virentes
Agricolæ fructus cupidi spem præuenit omnem.
Sic poterant animum Musæ & consurgere mentem
Perspexisse tuam, atque suas præuertier almas
Spes; ut qui factis semper superare soleres
Ætatem tenenum maioribus. Ergo ubi tandem
Interea studius toto dominantis in orbe
Mænia clami Luteriæ adis, das pectore toto
Te artibus eximius, quæ nomen nobile donant.

B

Perui.

Peruigil assiduè viuos multosq; Magistros
Aggrederis, pleno aurea dogmata fonte regustas,
Attonitusq; stupes dum se sublimius illic
Humano ingenio clari exeruere Magistri
Ante aliosq; omnes fidissimus ille Menantol.
Perfususq; tuos suauī dulcedine sensus;
Te reperisse putas pretiosæ pondem Gaze
Quando viros reperis, quorum facundia ab ora
Profluxit; veluti pleno fluit alueus amni.
Capisti serio tum noscere vilius esse
Ingenio rutilans aurum: sapientia cunctos
Vincere visa fuit Cræsos: simul illa cupedo
Circuit vna tibi mentem, haud aliquando remotis
A laude in rebus versari; & fallere tempus
Non serijs: Verum quæquæ dignissima semper
Exercere, operamq; actis impendere pulchris.
Cultū sermonis Latij sudore pambas
Diuitias & opes multo; suspendere doctos
Vi posses animos facundæ flumine linguae,
Et maiestate eximia mulcere Senatum
Attonitum, quocunq; velis vel flectere vulgum.
Prodeat Elisiis si fortè vocatus ab umbris
Arpinas laus eloquij præ magna disertis:
Is linguae eximium merito miretur bonorem.
Hinc abis huc ubi Vesta Remo cum fratre Quirinus

Cana

Cana fidesq; dabant leges & iura ferebant,
Italiam passim nostri dixere minores
Urbe Romulidum, viget in qua summa potestas,
Summus & artis apex, qui summos gignit honores.
Illie perlustras solerti indagine mentis
Sanctio quid Iuris, Legum moderamina quidue
Præcipiant, discis vitiosas pelleres sentes,
Obuia consilioq; rescindere crimina iusto,
Turpibus & factis veluti Marpesia cautes
Contra stare, motusq; animi cohibere tumentes,
Quodue Astra iubet proprium ius reddere cunctis,
Quid demum vitam sit honestam ducere semper
Attente auscultas ac informaris abunde:
Tota tuum donec pectus perfectio legum
Occupat, & firmaretines mente omnia iura;
Donarisq; simul celso Doctoris honore.
Conspexit toties Vrbs, atq; Academia vidit
Sijdere felici ex illa te parte reductum
Diuitis ingenij clari argumenta dedisse,
Suggestusq; ornasse satisq; superq; decorem:
Siue recensebas sinuosa volumina legum,
Barbariem fido ingenij mucrone recidens:
Docta per eximiam aut promebas pulpita voce,
Obuia quæ sors mille tibi experimenta ferebat:
Semper doctiloquo sapientia fluxit ab ore,

Sicut Amaltheo promanat copia cornu.
Tum vero optari dum tandem syderis instar
Splendescis. Summos Academia pandit honores
Quos habet: ac summe moderandas tradit habenas
Rerum, constanti Procerum applaudente Senatu
Propenso tibi, letitiusq. fremente iuuenta.
Ipsa simul Rectore nouo recreata Palaestra
Altrix diuinæ doctrinæ & clari Sophorum
Formatrix, sentire intus noua gaudia visa est:
Dum tibi, Dædaleum pictura induta nitorem
Prospera cuncta libens votis solennibus ultrò
Apprecata, auidis Rectorem exceperat vlnis.
Tu verò solidæ laudis cumularus honore
Alcidæ similis stabas, dum fortis in armis
Constitit ante Iouem, densa stipante caterua
Se Superum. quamuisque illum Diuique Deæque
Mirabundæ humeris tollant Diuumque saluent:
Ipse tamen licet est virtutis conscius alma,
Lumine prospectans partis Titanas in ipsis,
Reliquias animæ exhallantes pectore duro,
Agnoscesque decus manuum immortale suarum
Clauam in lethiferis vulneribus: adstitit vno
Defixus gressu, ac velut eminus honores
Iam magnos; solum pretium virtutis adorat
Ipsam virtutem, fit quæ sibi maxima merces.

Tangi-

Tangitur haudque adeo pulsantibus æthere votis :
Præmia necque adeo vitæ acquisita labore
Pendit : Vti virtus præcælia stringit Simplet.
Atque instar speculi reputans hanc ille tuetur,
Hac semper tandem sese minatur in vna.
Attamen oblatus non auersatur honoris
Præmia, nec merita subuertit pectori laudi,
Cui semper laudanda sequi fuit vnica cura.
Tum primum captis se maior honoribus offert
Campus virtuti: tum primum magna labori
Materies maiorque durat tunc area curis.
Ionio veluti cum trux violentia forte
Ventorum incubuit, totisque à sedibus imis
Eaerit vitreas tempus miserabile lymphas :
Radit iter liquidum si quam bene firma carina :
Perpluit interea naucerus corpora guttis
Grandibus, ut sudor salsis per tempora riuus.
Aeoliis sic dum Musarum cymba procellis
Miscetur puto honos Sonus miscentur in vnum.
At tibi consilium Diuinum Numen adauget,
Suggerit atque artus magnas in corpore vires,
Naute ut valeas firmæ succurrere cymbæ.
Vis sine consilio subito ruit : vnica tandem
Ars quoduis seruat regnum populusque benignam
Progenerat pacem, mediis ars fulminat armis.
Arte natis præceps pelago decurrit aperto

Munita in ventos, tumidos terit æquore fluctus.
Præuolat arte Notos celeres impulsa sagitta;
Concita perfringitq; stridenti nubila penna.
Effusus ruit arte Valens auriga quadrigis.
Ars quia magna tua te digna in mente refulget,
Et palebre florens super omnia viuuda virtus
Conciliat cunctis, magnum citò nomen in orbem
Fundet, quod crescet maius crescentibus annis.
Quidni difundat; quidni tua nomina crescant
Quem recolunt omnes & amant nec temnitur ullus
Quem probitatis amor tenet aut prudentia solers.
Fama loquax recti qua nulla loquatiores,
Ipsa perenne feret decus, immortalèq; reddet
Omne tuum factum. En iuuenes (non multa morabor)
O quam prudenti nimium ratione còceres.
Semina nam si aliqua exurgunt damnanda iuuentæ
Consilio insano fors succrescentia, mox hæc
Sic pellis: ceu nimbosas per cærule nubes
Ithraæ Boreas, subito haud ignarus sistere prauæ
Sementis genium, miro moderamine magni
Iudicij. Verum isthæc eccur opstrepo? nunquid
Eximias rauco complecti pectine laudes
Censeo non compe tenui modulante Thalia?
Eloquium quisquis tandem virtutibus amplis
Dare velit dignèq; tuas attolere laudes

Illi se prestat similem qui splendida fusi
Frusta auri, exili satagit vestire colore,
Qui longè pretio minor est & vilior auro.
Clara nitore suo sic te ipsum gloria magni
Nominis usq; tui verè magis aurea adornat;
Ut fiat nostræ tenuis non indiga laudis:
Singula quisquis enim se digne attexere speret,
Se cunctas idem cumulo comprehendere aristas
Posse putet. Sed iam cunctis noua gaudia pectus
Pertentant. Rumor Craci dilapsus in urbem
Subuectus celeripenna cui tempora florent
Optatos dans ære sonos, letissima vulgat
Nuncia, dulcisonoq; per agmina murmure mussat
Quale fit in pelagi si quis procul audiat undis.
Sicq; suas voces hilaris tollitq; premitq;
Sicut fortè solent extrema tonitrua terris.
Gloria magna virum quos fert Academia Iure
Insignes **LACOBVS** habet iam præmia digna
Præcessæ **NAYMANOWIC** virtutis, in ipsa
Cracipoli nimium celebri decoratus honore:
Illustres inter Proceres in principe templo,
Solibus intensis Leo feruescebat, & almus
Ad mille æstates sexcentas quinque viginti
Iupiter addiderat; totiesq; effronduit arbos,
Ecce Cathedrali felix conседit: & inter

Prela

Prælatos, dum quisq; suo fulgere decore;
Sic factis clarus magnis splendescere capit:
Ceu Phaetonte tinctus nitet Hesperus astro.
Nunc age vocalis robustum buccina carmen:
Dum sacer ambit honos adeo iam nobile pectus,
Et celsi Templi sublimibus advocat aris
Læta seras; lætam cunctas Lechi super oras
Ferre iube famam, tam clarum ad sydera nomen.
Intonuit rumor memorans per tecta domosque,
Arua per, & fontes, & apertos gremine colles:
Discurrit sylvus laus resonabilis Echo,
Et resonare ab ea condiscit flexilis arbor:
Acclamansque tuum stupefacta salutat honorem.
Undique lætius dum tandem cuncta resultant
Lætisonas reddunt simul aurea sydera voces,
Sydera, quæis veniunt homini felicia cuncta
Omnia læta tibi promittunt omine læto.
Syderibus læta applaudens Academia poscit:
Vt diuturna habeas longæuæ tempora vitæ
Prosperitate animi florens omne per æuum.
Hæc sua vota ut eo veniant felicius, ultro
Quisq; boni cupidus pansis ad sydera palmis
Pectore feruenti Numen cæleste precatur.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0015071

